1. ICICLE WORKS – In the cauldron of love

Zojuist hoorde u Icicle Works de band kent u misschien van hun hit Love Is A Wonderful Colour, maar deze Britse band had meer in z'n mars. Bijvoorbeeld zojuist met In the Cauldron of Love, dat is een krachtige mix van new wave en rock, met een tekst over de verwarring en hitte van een relatie die op kookpunt staat. Niet hun bekendste werk, wél een sterk staaltje eighties-intensiteit.

CULTUUR	Een kleur zonder vlag, een woord dat blijft plakken, en een natie gebouwd op buitenlandse bijvangst.
UITSPRAAK	Waar geen vijand is, creëert men spektakel — en democratie marcheert daar soms schaamteloos achteraan.
CO-ORIGINELE	Twee versies van liefde op reis — de één met gospelkracht, de ander met Britse bescheidenheid
HITMIX	Van wereldklanken tot binnenlandse tikken op de vingers: deze uitzending zat vol zon, ziel en zinnige chaos.

2. ORIGINELE: JASPER ISLEY / THE ISLEY BROTHERS – Caravan of love

Veel muziek over kam of kramperen is er niet, maar dit gaat de goede richting op. Caravan of Love werd in 1985 geschreven en gezongen door Jasper Isley, van The Isley Brothers. Een soulvolle, bijna spirituele oproep tot een wereld zonder oorlog, waarin liefde en saamhorigheid de boventoon voeren – een soort muzikale vredesmars op wielen.
Een jaar later gaven The Housemartins er hun eigen draai aan: a capella, puur en krachtig. Geen drums, geen gitaren – alleen stemmen, idealen en een vleugje Britse melancholie. Deze versie werd plat gedraaid door radio dj Tom Mulder in zijn programma's de Havermoutshow en Vijftig pop of een envelop en zo werd het nummer bekend in ons kouwe kikker landje.

3. COVER: THE HOUSEMARTINS – Caravan of love

Waarom is oranje nou eigenlijk onze nationale kleur, terwijl-ie niet eens in de vlag zit? We dragen het met Koningsdag, bij voetbal, op slippers en festivalhoedjes… maar niemand weet precies welk oranje nou hét oranje is. En dat is misschien maar goed ook.
Het zou een foute boel worden als we straks RAL-codes gaan verplichten bij het WK. Want stel je voor: een Oranje-shirt dat officieel niet oranje genoeg is? Dan vallen er straks nog doelpunten af op basis van kleurafwijking.
En toch: die kleur zit diep. Niet in de vlag, maar in het collectieve geheugen. En dat begon allemaal niet met een schilderskwast, maar met een edelman die zijn achternaam ooit cadeau kreeg van een stukje Frankrijk.
Piet gaat het zo hebben over hoe taal blijft plakken, hoe kleuren nationale gevoelens worden, en waarom Nederland al eeuwenlang het beste bewijs is dat buitenlandse invloeden soms precies zijn wat je nodig hebt… zolang je ze maar oranje kleurt.

CULTUUR – Een trend die blijft, want die is in onze harten beklijft; Over de kleur Oranje

Beklijven houdt een betekenis in en is eigenlijk als woord zelf een versmelting van twee andere begrippen. Dat zijn hier dus de werkwoorden blijven en kleven, die in elkaar zijn geschoven als 'beklijven' en zo een andere betekenis hebben doen ontstaan. Onze voorouders hebben de taal vorm gegeven en zo is een taal

altijd een levende taal. Er komen woorden met betekenissen bij en er worden woorden vergeten in het gebruik. Die zijn dan nog wel terug te vinden in de oudere woordenboeken.

Dat beklijven is als betekenis te omschrijven als iets dat blijft en dus blijft kleven in de hersens , de herinnering. Zo is het ook wel gegaan met de kleur oranje waarvan men vindt dat dit een karakteristieke kleur voor ons land is. Het is het presentievaantje voor de staat der Nederlanden en de meeste inwoners voelen dat deze kleur oranje bij ons hoort. Nu zijn er volgens de wetenschappers ontelbaar veel kleurvariaties. Wat is dan het goede oranje? Misschien bestaat er een begrip voor dat ene oranje wat de beste kleursoort zou moeten zijn voor het Nederlandse Oranje.

Maar dan maak je wel een regel die te veel weerstand oproept. Als je als kijker eens goed kijkt naar de mensen op de tribunes van sportwedstrijden waaraan Nederlanders meedoen, dan zie je al vele varianten van dit oranje. Het ene shirt is fel oranje, een ander is vaal of vaal geworden. Er zijn bv. Ook gehate en toch weer geliefde varianten met versieringen als lijnen of een Nederlandse leeuw; ook al zoiets. Waar bestaan Nederlandse leeuwen eigenlijk?
Zijn we aangekomen bij de natuurlijke symbolische betekenis van ons oranje. Eerst wat vooraf. Natuurlijk zijn de officiële kleuren van ons Rood, Wit en Blauw. Vele landen hebben honderden jaren geleden deze kleurencombinatie overgenomen zoals de Fransen, de Russen, de Amerikanen.
Maar ons land was hierin de eerste. Het voeren van een nationale vlag en niet alleen een wapenschild van een tijdelijke machthebber had meer impact en een langer leven.

Oranje is afkomstig van een adellijke familie die bezittingen had in middeleeuws Europa in bv. Dillenburg in Duitsland en in Orange in Frankrijk. Dillenburg zou het belangrijkste woonoord van deze mensen zijn geweest. Maar de man die zich als Franssprekende edele in ging zetten voor de Nederlanden was Guillaume de Orange. Willem van Oranje dus, die troepen leidde om zelf meer macht te kunnen uitoefenen over meer land. Op reis door Europa kom je altijd wel, vaak op de top van een heuvel, nog wel kastelen tegen. Daar woonden de heersers van een gebiedje. In hun tijd was dat al moeilijk genoeg om daar de macht over te behouden. Vele oorlogen en oorlogjes zijn hierbij gevoerd.

Grote landen hadden vaak nog meer uitbreidingsplannen Denk aan de Romeinen, de Fransen en de Spanjaarden, die allemaal ooit de baas waren in ons landje bij de zee. Maar als opkomende belangrijke zeevarende en handelende natie veroorzaakten die Hollanders wel jaloezie bij de grotere wereldmachten. Om kort te gaan, de Hollanders gingen de kleur oranje gebruiken als symbool voor hun eigen trots en macht en dat dankzij iemand die dit idee kreeg door de achternaam van een hier in den lande gerespecteerde buitenlander. Ja, mensen, Nederland zit al eeuwen vol met buitenlanders. Die krijg je niet meer weg en ze zijn een belangrijk onderdeel van dit welvarende deeltje van de wereld. Niemand zal meer proberen om deze kleur Oranje te vervangen door een andere basiskleur, die natuurlijk al door weer andere naties gebruikt wordt. En… oranje kom je niet zoveel tegen als nationaal symbool in de wereld. Ik laat de luisteraar maar zelf zoeken naar landen die ook oranje in hun banieren voeren. En het oranje is natuurlijk niet meer weg te denken bij de sportwedstrijden met Nederlandse inbreng.

4. MANU CHAO – Me gustas Tu

Met Me Gustas Tu scoorde Manu Chao in 2001 een hit die klonk als een zomers reisdagboek met een beat. De Frans-Spaanse singer-songwriter, bekend van Mano Negra, zingt over alles wat hij leuk vindt — van reizen tot regen. De productie is simpel maar verslavend: een loopje, een beat, en een stem die klinkt alsof hij net uit een hangmat rolt. Wereldmuziek meets activist met een gitaar. Niet voor niets werd dit dé soundtrack van Europese strandtentjes begin 2000.

Getekend Loesje:	Uit het Loesje archief van AI - juli 2025: Zomer – wanneer je hoopt dat alles in het water valt

5. MANU CHAO – Viva Tu (2024)

Twee decennia na zijn grootste succes komt Manu Chao terug met Viva Tu — en het voelt alsof hij nooit is weggeweest. Nog steeds activistisch, maar iets melancholieker. Hij zingt nu niet alleen over wat hij leuk vindt, maar ook over wat hij mist. De sound is herkenbaar: latin, reggae, en een vleugje punk-energie. Een ode aan het 'jij' in de wereld — wie dat ook mag zijn. Viva Manu dus, viva de comeback.

6. SYMFO: CORONATUS – No planet B

De duidelijke boodschap van 'No Planet B' – een oproep tot milieubewustzijn – is van de Duitse band Coronatus' dubbel CD uit 2019; The Eminence of Nature. Met 2 vocalisten, Mareike Makosch en Katharina Mann, begeleid door drummer en componist Mats Kurth

7. VINYLSINGLE: CAT STEVENS – Child for a day

Cat Stevens heeft veel hits en LP's uitgebracht. Wij draaien een van zijn laatste singles, Child For A Day, een tedere, bijna dromerige oproep om de onschuld en verwondering van kind-zijn terug te vinden. Dit was voor dat hij zich Yusuf Islam ging noemen en in een dorp in Bangladesh, wat hij sponsorde, ging wonen.

Sommige leiders bouwen bruggen. Andere bouwen muurtjes. En weer anderen… bouwen tankparades op hun eigen verjaardag, compleet met straaljagers, vlagvertoon en een prijskaartje van 27 miljoen dollar — voor de show.
In de VS is de show inmiddels belangrijker dan de inhoud. En als je goed kijkt, zie je dat de spotlights vaker naar binnen gericht staan dan naar buiten. Want waar geen vijand is, maakt men er zelf wel eentje. Media, migranten, demonstranten, dragqueens, windmolens — kies er maar één.
Het Amerika van vandaag lijkt soms meer op een politieke pyjamaparty met trauma's dan op de 'land of the free'. De een roept 'freedom', de ander 'fraude', en ondertussen groeit de kloof tussen arm en rijk harder dan Trumps kapsel in de wind.
Piet duikt zo dieper in de realiteit van verdeeldheid. Over hoe politiek theater geld kost, hoe democratie onder druk staat, en waarom het woord 'united' in de Verenigde Staten misschien een update nodig heeft. Spoiler: NUSA ligt dichterbij dan je denkt.

PIETS UITSPRAAK – Trump is moe en 79 en wil toch nog veel bewerkstelligen

Bij gebrek aan een eigen vijand heeft Trump die in eigen land volop gevonden. Dat moet hij leuk vinden. De man wordt ondersteund door talloze mensen die Republikeins en dus voor Trump gestemd hebben. We moeten het er toch

maar weer over hebben.
Hij verzint ze waar je niet bij zit. Nu weer een militaire optocht. Waarom hebben de Verenigde Staten nooit aan een militaire optcht gdaan, lijkt Trump te willen uitzenden. Hij kopieert gedragsuitingen van andere landen met een traditie in deze. Of dat nu politiek beladen is of een traditie in landen, hij heeft het nu gekopieerd. En dat geintje op zijn verjaardag, nota bij de bene. Nota? Ja, het vergde een nota van 27 miljoen dollar om 7000mensen en wat materieel langs een tribune te zien gaan en overvliegen. Die onkosten hadden ook naar de arme lui in zijn land kunnen gaan, maar die mensen heeft hij alleen maar nodig bij de verkiezingen. Veel van die armen en niet zo rijken voelen zich nu bekocht. Amerika eerst betekent echt Amerikaanse rijken eerst. Die steunen deze leugenaar met heel veel geld.
De rijken krijgen nog lagere belatingen om te betalen, want Trump heeft de gezondheidsgelden verminderd met 700 miljaard dollar. Dat houdt in dat die armen en minder rijken best mogen creperen. Net zo als die talloze junks waar je ook niets aan hebt. Dat zijn land nu beter NUSA kan gaan heten, zalgeen idee van deze Trump zijn. Dat houdt in dat de N nu staat voor de Not United States Of America. Die naam heb ik bedacht, misschien niet zo goed als de Golf van Amerika, maar de ruzie met delen van het eigen volk zal hem wordt wezen. Want de demonstaties tegen het oppakken en verwijderen van goede werkkrachten en illegalen kan hij vergoelijken door te wijzen op de vlaggen van andere landen die meegedragen worden. Zelfs melden bepaalde media dat er, oeh, transgenders meelopen. Trump zal waarschijnlijk doorregeren als hij al dood is, want via Al en corrupte volgers zijn we nog niet zo gauw van hem af. Ik hoopte dat het na 4 jaar en dus twee maal presidency wel afgelopen zou zijn met zijn Koningschap.
We hopen dat de nadenkende krachten in dit land aan de overkant steeds sterker worden, zelfs vanuit zijn eigen hypocriete partij. Bernie Sanders bv. als een van de sterkste critici is ouder en gelukkig ook wijzer. En zelfs Trump moet begrijpen dat zijn hetzes tegen andersdenkenden te ver zijn gegaan als nu zelfs Democratische bestuurders worden vermoord.
Het zou ons niet verbazen als Trump in het gehate Den Haag met zijn Vredespaleis en het door de
VS niet erkende Internationale Gerechtshof gaat verklaren als volgende nachtmerrie heeft bedacht dat de USA uit de Nato zal stappen en alleen zijn eigen boontjes, lees kogels, wil gaan doppen.

8. ROBBIE WILLIAMS – Bongo Bong & Je ne 't aime plus

Robbie Williams coverde in 2006 twee nummers van Manu Chao — Bongo Bong en Je Ne T'aime Plus — en smeedde ze samen tot één vrolijke, bizarre cocktail. Je hoort reggae, latin, dub, en Robbies herkenbare knipoog in de zang. Het is één grote muzikale lolbroekshow met een donker randje. Niet bedoeld om diep te analyseren, wel om luid mee te zingen op een terras met een cocktail in je hand. Robbie goes Manu, en het werkt verrassend goed.

9. ZUCCHERO – Guantanamera (Guajira)

Zucchero, de Italiaanse bluesrocker met een hart voor latin, nam in 1987 zijn versie op van de Cubaanse klassieker Guantanamera. Waar het origineel vaak rustig en volks klinkt, gooit Zucchero er soul, ritme en een scheut rauwe emotie overheen. Het resultaat is zomers én krachtig — een beetje alsof je mojito wordt geserveerd door iemand die net klaar is met huilen én dansen tegelijk. Niet de bekendste versie, wel één die blijft hangen. Guajira style, met een Italiaans randje.

10. TOP 40 Classic: geen – geen

geen

11. CABARET: ARJEN LUBACH – De Ballade van Bas

In eerste instantie eer aan de naam Bas, maar iets later…wordt het een Beer. … Arjen Why?

EIND TEKST

Dat was 'm weer: een uitzending vol ritmes, rebelsheid en rare kronkels — waar Manu Chao alles bezong wat hij leuk vond, Robbie Williams zijn eigen Franse draai er aan gaf, en Cat Stevens vroeg of we weer even kind mochten zijn.
In cultuur doken we in de wereld van woorden en kleuren: waarom "beklijven" meer is dan blijven hangen, en hoe een Franse prins ons nationale oranje z'n glans gaf — inclusief een leeuw die overal opduikt, behalve in het wild.
En in de uitspraak zagen we dat satire in Amerika allang geen grap meer is: Trump vierde zijn verjaardag met tanks en straaljagers voor 27 miljoen dollar, terwijl zijn burgers buiten zorg, eenheid en soms zelfs het leven vallen.
Je hoorde De Muziek Experts, dinsdagavond om 20:00 live op BR6 via FM, DAB én internet, en zaterdagochtend om 11:00 nog eens voor de uitslapers. Columns teruglezen of nazoeken of je nou écht Jasper of Jesper hoorde? Dat doe je op demuziekexperts.nl.
Maar nu eerst de Tip van de Redactie!

Aflsuiter;
Dat nog voor nu, volgende week draaien we vijf seventies-hits uit een tijd waarin shag nog gezond leek en glitter serieus was. Tot volgende week!

12. TIP V/D REDACTIE: FLASH & THE PAN – Down among the dead men

Deze maand aandacht voor de band Flash & The Pan ofwel Harry Vanda en George Young, deze week met een track waarin Flash & The Pan met hun vertelstem afdalen naar een wereld vol verloren zielen en ondergangen ofwel 'Down Among the Dead Men'